

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสืบ - หมายเลขสืบห้า

วิบัติประการที่สอง - ภาคสอง

Jeff Pippenger

2026-06-11

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงหลายครั้งว่า

ข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมอิสยาห์ซึ่งพระเยซูทรงอ่าน ในธรรมศาลาที่นาซาเร็นั้น

มิได้เพียงประกาศพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น แต่ยังเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงงานของเราด้วย

การสำเร็จอย่างสมบูรณ์แห่งงานที่ได้รับการเจิมนั้น

บรรลุขึ้นโดยบรรดาผู้ซึ่งประกอบขึ้นเป็นธงสัญญาณของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า

เพราะว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ใจอ่อนสุภาพ

พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปพันแผลผู้ที่ชอกช้ำใจ ให้ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย

และการเปิดคุกแก่ผู้ที่ถูกจองจำ ให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระยาห์เวห์

และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อปลดปล่อยบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์

เพื่อจัดไว้ให้แก่ผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน เพื่อประทานมงกุฎงามแทนซีเถ่า น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์

เสียดุลแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่หนักอึ้ง เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ถูกเรียกว่า ต้นไม้แห่งความชอบธรรม

เป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงปลูกไว้ เพื่อพระองค์จะได้รับพระเกียรติ

และเขาทั้งหลายจะก่อสร้างบรรดาซากปรักหักพังแต่โบราณขึ้นใหม่

เขาทั้งหลายจะยกชูบรรดาที่รกร้างแต่เดิมขึ้น และเขาทั้งหลายจะซ่อมแซมเมืองที่ถูกทำลายให้กลับคืนดี

คือบรรดาที่รกร้างมาหลายชั่วอายุคน และคนต่างด้าวจะยินเสียงฟู่แคะแคะของเจ้า

และบุตรทั้งหลายของคนต่างชาติจะเป็นผู้ไถนาและผู้ดูแลสวนองุ่นของเจ้า

แต่เจ้าทั้งหลายจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระยาห์เวห์

มนุษย์จะเรียกเจ้าทั้งหลายว่าเป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา

เจ้าทั้งหลายจะกินความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ และจะไ้อวดในศักดิ์ศรีของเขา

แทนความอับอายของเจ้า เจ้าทั้งหลายจะได้รับเป็นสองเท่า และแทนความอดสู

เขาทั้งหลายจะเปรมปรีดีในส่วนของตน ฉะนั้น ในแผ่นดินของเขา เขาทั้งหลายจะได้ครอบครองเป็นสองเท่า

ความยินดีเป็นนิรันดร์จะเป็นของเขาทั้งหลาย อิสยาห์ 61:1-7

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้เริ่มระบุถึง “ชั่วโมง เดือน วัน และปี”

ซึ่งประกอบกันเป็นคำพยากรณ์เรื่องเวลาสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสืบห้าวัน เวลาไม่มีอีกต่อไปแล้ว ดังนั้น

ถ้อยคำเกี่ยวกับเวลาทั้งสี่ประการนี้จึงต้องนำมาใช้ในเชิงสัญลักษณ์ในยุคสุดท้าย

เมื่อคุณลักษณะเชิงพยากรณ์ของวิบัติครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองถูกทำซ้ำอีกครั้งในวิบัติครั้งที่สาม “ปี” นั้นคือ

“ปีอันเป็นที่โปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และก็เป็น “วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา” ด้วย

“วันนั้น” คือ “วันแห่งความหายนะ” เป็นวันแห่งการสนองตอบ และการแก้แค้น ดังที่โมเสสได้กล่าวไว้

การแก้แค้นเป็นของเรา และการตอบแทนก็เป็นของเรา; เท้าของเขาจะสิ้นไกลไปในกาลอันสมควร:

เพราะวันแห่งความพินาศของเขาอยู่ใกล้แล้ว และเหตุการณ์ที่จะมาถึงเขาก็กำลังรีบเร่งมา ฉบ. 32:35

ในพระธรรมอิสยาห์ มีทั้ง “ปีแห่งความโปรดปราน” และ “วันแห่งการแก้แค้น” และวันแห่งการแก้แค้นนั้นก็คือ “วันแห่งหายนะ” ของโมเสส ซึ่งเป็นวันที่เท้าของเขาดีดขึ้นไกล

ขณะที่พวกเขาได้รับการตอบแทนและการแก้แค้น ชั่วโมงแห่งแผ่นดินไหวใหญ่ วันแห่งหายนะ

ปีแห่งความโปรดปราน และเดือนแรก ล้วนสอดคล้องกันกับกฎหมายวันอาทิตย์ คำว่า “เดือน” ในโยเอลเป็นคำที่เดิมเข้ามา แต่คำที่เดิมเข้ามานั้นถูกต้อง บรรดาผู้แปลได้เติมคำว่า “เดือน” เข้าไปโดยสอดคล้องกับความจริงที่ว่าฝนปลายฤดูได้มาในเดือนแรก

เหตุฉะนั้น บุตรทั้งหลายแห่งศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด และจงเปรมปรีดีในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน เพราะพระองค์ได้ประทานฝนต้นฤดูแก่ท่านตามสมควร และพระองค์จะทรงโปรยฝนลงมาเพื่อท่าน คือฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดูในเดือนแรก โยเอล 2:23

คำว่า “เดือน” เป็นการตีความ มิใช่ส่วนหนึ่งของข้อความดั้งเดิมที่ได้รับการดลใจ ภาษาฮีบรูเพียงกล่าวว่า ฝนจะมา “ในครั้งแรก” หรือ “ดังเช่นในครั้งแรก” หมายความว่า พระเจ้าจะทรงให้ฝนกลับคืนมาในฤดูกาลอันเหมาะสมของมัน เช่นเดียวกับในกาลก่อน ซีสเตอร์ไวท์ได้เชื่อมโยงขบวนการมิลเลอไรต์ระหว่างปี 1840 ถึง 1844 กับวันฟื้นเทคอสต์เช้าแล้วเช้าเล่า เพื่ออธิบายฝนปลายในวาระสุดท้าย ฝนปลายมาว่า “ดังเช่นในครั้งแรก” ซึ่งก็คือวันฟื้นเทคอสต์ ซึ่งซีสเตอร์ไวท์ได้เชื่อมโยงเช้าแล้วเช้าเล่ากับกฎหมายวันอาทิตย์.

“ทูตสวรรค์องค์ซึ่งร่วมอยู่ในการประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน ณ ที่นี้ได้มีการพยากรณ์ล่วงหน้าถึงงานหนึ่งซึ่งแผ่ขยายไปทั่วโลกและมีฤทธานุภาพอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ขบวนการเสด็จมาของพระคริสต์ระหว่างปี 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยังสถานีมิชชันนารีทุกแห่งทั่วโลก และในบางประเทศก็ได้มีความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งยวด ซึ่งไม่เคยมีผู้ใดได้ประจักษ์ในแผ่นดินใดนับแต่สมัยการปฏิรูปศาสนาในคริสต์ศตวรรษที่สิบหกเป็นต้นมา แต่สิ่งเหล่านี้จะถูกเหนือกว่าด้วยขบวนการอันทรงอำนาจภายใต้คำเตือนสุดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สาม”

“งานนั้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับงานในวันฟื้นเทคอสต์ ดังที่ ‘ฝนต้นฤดู’ ได้ประทานให้ในการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเมื่อเริ่มต้นการประกาศพระกิตติคุณ เพื่อให้เมล็ดอันล้ำค่างอกขึ้นนั้นใด ‘ฝนปลายฤดู’ ก็จะประทานให้เมื่อถึงตอนปลาย เพื่อให้พืชผลสุกแก่พร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยวนั้น ‘แล้วเราจะรู้จัก ถ้าเราติดตามที่จะรู้จักพระยาห์เวห์ การเสด็จมาของพระองค์แน่นอนดุจรุ่งอรุณ และพระองค์จะเสด็จมาหาเราดุจฝน ดุจฝนปลายฤดูและฝนต้นฤดูที่ตกเหนือแผ่นดิน’ โยเฮยา 6:3 ‘เพราะฉะนั้น บุตรทั้งหลายแห่งศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด และชื่นบานในพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เพราะพระองค์ได้ประทานฝนต้นฤดูแก่เจ้าอย่างพอเหมาะ และจะทรงให้ฝนตกลงมาเพื่อเจ้า คือฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู’ โยเอล 2:23 ‘ในวาระสุดท้ายทั้งหลาย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราลงเหนือมนุษย์ทั้งปวง’ และต่อมาจะเป็นดังนี้ คือทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะได้รับความรอด” กิจการ 2:17, 21”

“พระราชกิจอันยิ่งใหญ่ของชาวประเสริฐจะไม่สิ้นสุดลงด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าน้อยกว่าที่ได้ประหัตบรอยไว้ในยามเริ่มต้น คำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งได้สำเร็จในการเทพระพรของฝนต้นฤดู ณ การเริ่มต้นของชาวประเสริฐนั้น จะต้องสำเร็จอีกครั้งในการเทพระพรของฝนปลายฤดูเมื่อชาวประเสริฐสิ้นสุดลง ณ ที่นี้คือ ‘เวลาแห่งความชื่นบาน’ ซึ่งอัครทูตเปโตรได้เฝ้าคอยล่วงหน้าเมื่อท่านกล่าวว่า ‘เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่และหันกลับ เพื่อบาปของท่านจะได้ถูกลบไป เมื่อเวลาแห่งความชื่นบานจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงใช้พระเยซูมา’ กิจการ 3:19, 20” สงครามประวัติศาสตร์, 611.

วันเพ็ญเทศออสต์เป็น "การเปิด" หรือ "การเริ่มต้น" ของพระราชกิจแห่งพระกิตติคุณ และฝนปลายฤดู ณ "การปิด" นั่นคือ "การสิ้นสุด" สิ่งแรกเป็นภาพแทนของสิ่งสุดท้าย เดือนแรกกำลังระบุถึงการเทพริญาณบริสุทธิ ณ กฎหมายวันอาทิตย์

"ไม่มีสักคนหนึ่งในพวกเราจะได้รับตราประทับของพระเจ้า ตราบาใดที่อุปนิสัยของเรายังมีมลทินหรือรอยต่างพร้อยแม้เพียงประการเดียวอยู่บนนั้น เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในอุปนิสัยของเรา ชาร์ระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้สะอาดจากมลทินทุกอย่าง แล้วฝนชุกปลายฤดูจะตกลงเหนือเรา ดังที่ฝนต้นฤดูได้ตกลงเหนือพวกสาวกในวันเพ็ญเทศออสต์ ..."

"พี่น้องทั้งหลาย ท่านกำลังทำอะไรอยู่ในงานอันยิ่งใหญ่แห่งการเตรียมพร้อม? บรรดาผู้ที่กำลังเข้าร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับโลก ย่อมกำลังรับแบบพิมพ์ของฝ่ายโลกและกำลังเตรียมตัวสำหรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่ไว้วางใจตนเอง ผู้ซึ่งกำลังถ่อมตนลงเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริง คนเหล่านี้ย่อมกำลังรับแบบพิมพ์จากสวรรค์และกำลังเตรียมพร้อมสำหรับตราประทับของพระเจ้า ณ หน้าผากของตน เมื่อคำประกาศิตออกไปและการประทับตราได้ถูกกระทำแล้ว อุปนิสัยของพวกเขาจะคงอยู่บริสุทธิ์และไร้มลทินตลอดชั่ววันรันดร์" Testimonies, volume 5, 214, 216.

"เดือน" แรกคือกฎหมายวันอาทิตย์ "ชั่วโมง" แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่คือกฎหมายวันอาทิตย์ "วัน" แห่งภัยพิบัติ การตอบแทน และการแก้แค้นคือกฎหมายวันอาทิตย์ และ "ปี" อันเป็นที่โปรดปรานคือกฎหมายวันอาทิตย์ หนึ่งในร้อยห้าสิบปีแห่งคำพยากรณ์ของวิบัติประการแรกสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นจุดที่สามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันเริ่มต้นขึ้น.

โดยตรัสแกมลาอีกองคค์ที่หก ผู้มีแต่นั้นว่า "จงปล่อยทูตสวรรค์ทั้งสี่ ซึ่งถูกผูกไว้ที่แม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส" และทูตสวรรค์ทั้งสี่นั้นก็ถูกปล่อยออก ผู้ซึ่งได้เตรียมไว้แล้วสำหรับโมงยามหนึ่ง วันหนึ่ง เดือนหนึ่ง และปีหนึ่ง เพื่อจะฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน วิวรรณ์ 9:14, 15

"ทูตสวรรค์สี่องค์" ที่ "ถูกผูกไว้ที่แม่น้ำใหญ่ยูเฟรติส" นั้น "ถูกปล่อย" ในโมงยามแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ พวกเขาได้ถูก "เตรียมไว้" ในเชิงคำพยากรณ์สำหรับโมงยาม วัน เดือน และปี ของภัยพิบัติประการที่สอง เพื่อจะฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสาม สหรัฐอเมริกาถูกประหารในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ และสหรัฐอเมริกาเป็นหนึ่งในสามของสหภาพสามฝ่ายที่ถูกสถาปนาขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ภัยพิบัติประการที่สองถูกกล่าวไว้ในภัยพิบัติประการที่สาม เช่นเดียวกับที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองถูกกล่าวไว้ในทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ลมทั้งสี่นั้นถูกปล่อยออกมาในเหตุการณ์ 9/11 อันเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และทันทีหลังจากนั้นก็ถูกยับยั้งไว้ เมื่อผู้ที่มีภาพแทนไว้ในอิสยาห์บทที่หกสิบเอ็ดซึ่งกำลังโสกเศร่าได้รับการปลอบโยน พวกเขาได้รับการปลอบโยนด้วยการเทพริญาณผู้ปลอบโยนลงมาอย่างเต็มบริบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็น "ชั่วโมง" แห่งแผ่นดินไหวใหญ่ด้วยเช่นกัน ผู้ที่โสกเศร่าในปีอันเป็นที่โปรดปรานนั้น ก็คือคนกลุ่มเดียวกันกับผู้ที่กำลังโสกเศร่าในเอเสเคียลบทที่เก้าซึ่งได้รับตราประทับของพระเจ้า พระเยซูทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์โดยทรงอ้างอิสยาห์บทที่หกสิบเอ็ด และซิสเตอร์ไวท์ได้จัดให้ถ้อยประกาศของพระองค์สอดคล้องกับงานของเรา.

“พระคริสต์ทรงประกาศพันธกิจของพระองค์แก่โลก เมื่อครั้งที่ในธรรมศาลาแห่งเมืองนาซาเร็ธ พระองค์ได้ทรงอ่านจากคำพยากรณ์ของอิสยาห์ว่า ‘พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อรักษาคนที่ชอกช้ำใจ เพื่อประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ และการให้คนตาบอดกลับเห็นได้อีก เพื่อปล่อยผู้ที่ถูกบีบช้ำให้เป็นอิสระ เพื่อประกาศปีอันเป็นที่โปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ งานซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระองค์ช่างยิ่งใหญ่เพียงไร!—เพื่อประกาศปีอันเป็นที่โปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วงเวลานี้ครบครันแล้วยุคเก่า แผลขยายจากศตวรรษหนึ่งสู่อีกศตวรรษหนึ่ง ตราบเท่าที่เวลาแห่งการทดสอบยังดำรงอยู่ พระเจ้าทรงรอคอยที่จะทรงสดับคำทูลขอและการเคาะเรียก; ทรงเฝ้ามองเพื่อจะเห็นมนุษย์ชาติเข้ามาใกล้พระองค์ ผู้ทรงเป็นผู้เดียวที่ทรงช่วยเราได้ พระองค์ทรงปรารถนาจะทรงอภัยบาปของเขาทั้งหลาย และทรงรับเขาไว้เป็นของพระองค์เอง พระองค์จะทรงรับทุกดวงวิญญาณที่สำนึกผิดซึ่งเข้ามาหาพระองค์ เพราะเวลานี้เองคืองานที่พระเจ้าได้ทรงเจิมพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงถือกำเนิดของพระองค์ไว้ให้กระทำ”

“แต่เหตุใดพระคริสต์จึงมิได้ทรงกล่าวถ้อยคำที่บันทึกไว้ในอิสยาห์นั้นจนจบ? เหตุใดพระองค์จึงทรงละเว้นวลีที่ว่า ‘และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา’? ส่วนหลังของประโยคนี้ก็เป็นความจริงพอๆ กับส่วนแรก; และพระคริสต์มิได้ทรงปฏิเสธความจริงนั้นด้วยการทรงนิ่งเฉย ด้วยการทรงระงับถ้อยคำส่วนหนึ่งของพระวจนะของพระองค์เองซึ่งประทานแก่ผู้เผยพระวจนะที่ทรงเลือกสรรไว้. แต่ข้อความตอนสุดท้ายนี้เองเป็นสิ่งที่ผู้ฟังของพระองค์ยินดีใคร่ครวญอยู่เสมอ และเป็นสิ่งที่พวกเขาโน้มเอียงจะนำไปปฏิบัติ โดยกล่าวพิพากษาเหนือคนทั้งปวงที่มีได้อยู่ในความเชื่อทางศาสนาของตน. แทนที่จะมอบถ้อยคำแห่งความจริง ความชอบธรรม และการอภัยแก่ประชาชน พวกเขากลับสั่งสอนเขาว่า พระเจ้าทรงเกลียดชังโลกของคนต่างชาติทั้งสิ้น. พระลักษณะอันบิดาของพระเจ้าได้ถูกบิดเบือน และถูกกลบฝังไว้ใต้ประเพณีของมนุษย์. Signs of the Times, January 14, 1897.

พันธกิจของประชากรของพระเจ้าในยุคนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในถ้อยคำแห่งการ دلใจซึ่งบรรยายพระราชกิจของพระเมสสิยาห์ว่า “พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์สถิตอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่อ่อนสุภาพ พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามารักษาคคนที่ชอกช้ำใจ ให้ประกาศอิสรภาพแก่เชลย และการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจองจำ ให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระยาห์เวห์ และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อเล่าโลมบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ เพื่อกำหนดแก่บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน ให้ประทานมงกุฎงามแทนซีเก้าน้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ และอาภรณ์แห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่หดหู่ เพื่อเขาจะได้ถูกเรียกว่าเป็นต้นโอ๊กแห่งความชอบธรรม เป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงปลุกไว้ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับพระเกียรติสิริ”

“และพวกเขาจะก่อสร้างบรรดาที่รกร้างแต่เดิมขึ้นใหม่ พวกเขาจะยกขูดบรรดาที่รกร้างเปล่าแต่ครั้งก่อนให้กลับคืน และพวกเขาจะซ่อมแซมบรรดาเมืองที่รกร้างคือความพินาศรกร้างของคนหลายชั่วอายุ” Lake Union Herald, November 11, 1908.

ก่อนที่เราจะดำเนินต่อไปสู่การกล่าวซ้ำของวิบัติประการที่สองภายในวิบัติประการที่สาม เราควรเตือนตนเองว่าข่าวสารนั้นจะต้องเข้าใจโดยการนำ “บรรทัดต่อบรรทัด” มาประกอบกัน สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า “ชั่วโมง” “วัน” “เดือน” และ “ปี”

ทุกแห่งในพระวจนะอันทรง دلใจซึ่งสอดคล้องกับบริบทของกฎหมายวันอาทิตย์
จะต้องนำมาประยุกต์ใช้กับการเตรียมพร้อมของอิสลามในการเข้าสู่โคมกฎหมายวันอาทิตย์ด้วยเช่นกัน

ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “ซัวโมง” ปรากฏอยู่เพียงในหนังสือเล่มเดียวของพันธสัญญาเดิม
และหนังสือเล่มนั้นคือหนังสือดาเนียล ในหนังสือดาเนียล คำว่า “ซัวโมง” ถูกกล่าวถึงห้าครั้ง

และผู้ใดมิได้กราบลงนมัสการ

ผู้นั้นในโมงเดียวกันจะถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟที่ลุกไหม้อย่างร้อนแรง ... บัดนี้
ถ้าท่านทั้งหลายพร้อมว่า เมื่อเวลาใดที่ท่านได้ยินเสียงเขาสัตว์ ปี พิณ ซักบัท ซอลเทอรี และดัลซิเมอร์
กับดนตรีทุกชนิด ท่านจะกราบลงนมัสการรูปปั้นซึ่งเราได้สร้างขึ้น ก็ดีอยู่ แต่ถ้าท่านไม่นมัสการ
ท่านจะถูกโยนเข้าไปในท่ามกลางเตาไฟที่ลุกไหม้อย่างร้อนแรงในโมงเดียวกันนั้น
และพระเจ้าองค์ใดเล่าที่จะช่วยท่านให้พ้นจากมือของเราได้? ดาเนียล 3:6, 15

ซิสเตอร์ไว้ที่ได้นำพระธรรมดาเนียลบทที่สามมาใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า และด้วยเหตุนี้จึงนำ “ในซัวโมงเดียวกันนั้น”
มาใช้กับกฎหมายวันอาทิตย์ด้วย ในพระธรรมดาเนียลบทที่สี่ ดาเนียลมีความฉงนอยู่ “ซัวโมงหนึ่ง”
ขณะที่เขาต่อสู้ดิ้นรนที่จะอธิบายการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงเหนือเนบูคัดเนสซาร์

แล้วดาเนียล ผู้มีนามว่าเบลเทซซาร์ ก็นั่งตะลึงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง
และความคิดทั้งหลายของเขาก็ทำให้เขาวัดคึงนิก กษัตริย์ตรัสและว่า “เบลเทซซาร์
อย่าให้ความฝันนั้นหรือคำอธิบายของมันทำให้ท่านลำบากใจเลย” เบลเทซซาร์จึงทูลตอบว่า
“เจ้านายของข้าพเจ้า ขอให้ความฝันนั้นตกแก่บรรดาผู้ที่เกลียดชังท่าน
และคำอธิบายของมันแก่ศัตรูของท่าน” ดาเนียล 4:19

ดาเนียลรู้สึกตกตะลึงอยู่เป็นเวลา “หนึ่งซัวโมง”

ขณะที่เขาพยายามทำความเข้าใจว่าจะบอกเนบูคัดเนสซาร์ถึงการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงของเขาอย่างไร
ดาเนียลเป็นตัวแทนของผู้สื่อสารของทูตสวรรค์องค์แรก ผู้ประกาศว่า “ซัวโมง” แห่งการพิพากษาได้มาถึงแล้ว
คำพยากรณ์ของเขาถูกมอบแก่เนบูคัดเนสซาร์ และหนึ่งปีต่อมา
การพิพากษาเหนือบาบิโลนก็ถูกนำมาสู่เนบูคัดเนสซาร์.

ในซัวโมงเดียวกันนั้น สิ่งนั้นก็สำเร็จแก่เนบูคัดเนสซาร์ทันที และท่านถูกขับไล่ออกจากหมู่มนุษย์
และได้กินหญ้าเหมือนโค และกายของท่านก็เปียกชุ่มด้วยน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์
จนผมของท่านยาวขึ้นเหมือนขนอินทรี และเล็บของท่านเหมือนกรงเล็บนก ดาเนียล 4:33

ดาเนียลกำลังพยากรณ์ถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่จะมาถึงในไม่ช้า และเมื่อมันมาถึง นั่นคือ “โมงยาม”
แห่งการพิพากษาที่มีต่อบาบิโลน “โมงยาม” ทั้งสองต่างชี้ถึงกฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งเป็นโมงยามแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ เนบูคัดเนสซาร์เป็นอัลฟา
และเบลซซาร์เป็นโอเมกาของเรื่องราวแห่งบาบิโลน
และเบลซซาร์ถูกประหารในคืนเดียวกันนั้นเองที่ลายพระหัตถ์ได้ปรากฏขึ้นบนผนัง.

ในโมงเดียวกันนั้น ปรากฏนิ้วมือของมนุษย์ เขียนลงบนปูนที่ผนังพระราชวังของกษัตริย์ ตรงข้ามคันทับประตู
และกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นส่วนของมือนั้นที่กำลังเขียน ดาเนียล 5:5

“ในซัวโมงเดียวกันนั้น” ที่มีลายมือปรากฏขึ้นบนผนังนั้น

ชี้ให้เห็นถึงเวลาที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรทำลาย “กำแพง”
แห่งการแยกระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ และแล้วบาบิโลนก็ถึงกาลสิ้นสุด
เช่นเดียวกับที่สหรัฐอเมริกาถึงกาลสิ้นสุดในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
ในฐานะอาณาจักรที่หก

สหรัฐอเมริกาคืออำนาจที่ครอบครองอยู่เจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์ในอิสยาห์บทที่สี่สิบสาม เมื่อหญิงแพศยาแห่งเมืองไทระถูกลี้มเลือน อาณาจักรหรือกษัตริย์ที่อิสยาห์กล่าวถึงนั้นคือช่วงเวลาเจ็ดสิบปี และอาณาจักรที่ครอบครองอยู่เจ็ดสิบปีในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ก็คือบาบิโลน การล่มสลายของบาบิโลนในสมัยเบลซัสซาร์เป็นแบบอย่างของการล่มสลายของสหรัฐอเมริกา กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งลายมือบนผนังนั้นสอดคล้องกับการพูดอย่างมั่งคั่งในวิวรณ์บทที่สิบสาม

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบแปด การพิพากษาที่มีต่อบาบิโลนเริ่มต้นขึ้น ณ เวลาที่มีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสี่ เมื่อพระสุรเสียงที่สองทรงชี้ให้เห็นว่า การพิพากษาของนางมาถึงภายในชั่วโมงเดียว และภายในวันเดียวด้วย

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า “ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนาง เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และจะไม่รับภัยพิบัติของนางด้วย เพราะบาปของนางกองขึ้นสูงถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความอธรรมของนาง จงตอบแทนนางอย่างทีนางได้ตอบแทนพวกเจ้า และจงหิวคุดแก่นางเป็นสองเท่าตามการกระทำของนาง ในถ้วยที่นางได้ผสมไว้ จงผสมให้นางเป็นสองเท่า นางได้ยกชุดตนเองและดำรงชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อเพียงใด ก็จงให้การทรมานและความโศกเศร้าแก่นางเพียงนั้น เพราะนางกล่าวในใจของนางว่า ‘เรานั่งอยู่เป็นราชินี และมีโซ่หญิงม่าย และจะไม่เห็นความโศกเศร้าเลย’ เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติของนางจะมาถึงในวันเดียว คือความตาย ความคร่ำครวญ และการกัณดารอาหาร และนางจะถูกเผาผลาญด้วยไฟอย่างสิ้นเชิง เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานางนั้น ทรงฤทธิ์านุภาพ และบรรดาษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ได้ล่วงประเวณีกับนางและดำรงชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อร่วมกับนาง จะคร่ำครวญถึงนางและไว้อาลัยให้นาง เมื่อพวกเขาเห็นควันจากการเผาไหม้ นาง เขาทั้งหลายยืนอยู่แต่ไกลด้วยความหวาดกลัวต่อการทรมานของนาง และกล่าวว่า ‘วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ นั่น นครอันทรงอำนาจนั้น! เพราะว่าในชั่วโมงเดียว การพิพากษาของเจ้าก็มาถึงแล้ว’ วิวรณ์ 18:4-10”

เห็นได้ชัดว่า การพิพากษาบาบิโลนอย่างต่อเนื่องเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสี่ เมื่อฝูงแกะอื่นของพระเจ้าถูกเรียกให้ออกมาจากบาบิโลน ยอห์นระบุเวลาของการพิพากษานางไว้ทั้งเป็น “วัน” และ “ชั่วโมง” อันยืนยันว่า สัญลักษณ์แห่งเวลานั้นจะต้องเข้าใจในเชิงสัญลักษณ์

เทศกาลปัสกาจะต้องถูกรักษาไว้ในเดือนแรก และเทศกาลปัสกาสอดคล้องกับกางเขน ซึ่งในทางกลับกันก็สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์

และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสและอาโรนในแผ่นดินอียิปต์ว่า “เดือนนี้จะเป็นเดือนต้นสำหรับเจ้าทั้งหลาย จะเป็นเดือนแรกของปีสำหรับพวกเจ้า จงกล่าวแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นว่า ในวันที่สิบของเดือนนี้ ให้ทุกคนเอาลูกแกะตัวหนึ่งสำหรับตน ตามครัวเรือนของบรรพบุรุษของตน คือลูกแกะตัวหนึ่งต่อหนึ่งครัวเรือน และถ้าครัวเรือนนั้นมีคนน้อยเกินไปสำหรับลูกแกะ ก็ให้ผู้นั้นจับเพื่อนบ้านที่อยู่ถัดเรือนของตนเอาร่วมกันตามจำนวนคน ให้คำนวณสำหรับลูกแกะตามส่วนที่แต่ละคนรับประทาน ลูกแกะของเจ้าทั้งหลายต้องปราศจากตำหนิ เป็นตัวผู้ที่มีอายุหนึ่งปี เจ้าทั้งหลายจะเอามาจากแกะหรือลูกแพะก็ได้ และเจ้าทั้งหลายจงเก็บมันไว้จนถึงวันที่สิบสี่ของเดือนเดียวกันนั้น แล้วที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอลจะฆ่ามันในเวลาเย็น” อพยพ 12:1-6

เทศกาลปัสกาเป็นจุดเริ่มต้นของฤดูเพ็นเทคอสต์ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างของเพ็นเทคอสต์ ซึ่งในทางกลับกันก็สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ พลัปปลาได้ถูกตั้งขึ้นในวันแรกของเดือนที่หนึ่ง ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างของการยกชูคริสตจักรผู้มิชชั่นให้เด่นชัดขึ้นเป็นธงสำคัญ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ “ชั่วโมง” “วัน” “เดือน” และ “ปี” ของวัฏจักรที่สองกำลังชี้บ่งถึงกฎหมายวันอาทิตย์

และเมื่อบริบทสอดคล้องกัน

เวลาที่กล่าวถึงแต่ละประการเหล่านั้นก็สอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ตามหลักบรรทัดซ้อนบรรทัด ที่กฎหมายวันอาทิตย์ ช่วงที่สองแห่งการข่มเหงโดยสันตะสำนักเริ่มต้นขึ้น โดยช่วงแรกคือ 1,260 ปี ซึ่งนำมาซึ่งบรรดามรณสักขีแห่งเวลานั้นที่ร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าในตราประทับดวงที่ห้าด้วยคำถามว่า "อีกนานเท่าใด" จนกว่าอำนาจของสันตะสำนักจะถูกพิพากษา ในการนองเลือดครั้งที่สองโดยสันตะสำนัก พระเยซูได้ทรงแจ้งแก่ประชากรของพระองค์แล้วว่า พวกเขาไม่จำเป็นต้องกังวลว่าตนจะกล่าวอะไรเมื่อถูกข่มเหง.

แต่เมื่อเขาจะพาท่านไปและมอบท่านไว้ อย่าวิตกกังวลล่วงหน้าว่าท่านจะกล่าวสิ่งใด และอย่าตระเตรียมไว้ก่อนเลย แต่สิ่งใดซึ่งทรงโปรดประทานแก่ท่านในโมงนั้น จงกล่าวสิ่งนั้น เพราะว่าผู้ที่กล่าวนั้นมีใจท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ มาระโก 13:11

ในวิบัติประการแรก มนุษย์ทั้งหลายถูกรุกรานเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบปี ปีเหล่านั้นเริ่มต้นในวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1299 และสิ้นสุดลงในวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1449

เมื่อทูตสวรรค์ทั้งสี่ปล่อยลมทั้งสี่ซึ่งได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี เพื่อจะฆาตกรรมมนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน

ระยะเวลาแห่งการรุกรานนั้นเป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการสถาปนารูปเคารพของสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา ช่วงเวลานั้นคือสิบห้าวันซึ่งปรากฏในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบสาม ตั้งแต่งานเลี้ยงแห่งเสียงแตรไปจนถึงเพ็นเทคอสต์ ช่วงเวลาแห่งการก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้ายคือจาก 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ช่วงเวลาแห่งการประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้นเป็นแฟริทลของการก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้ายจาก 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

การเริ่มต้นและการสิ้นสุดของการประทับตรานั้น

เป็นอัลฟาและโอเมกาของการก่อตัวขึ้นแห่งรูปเคารพของสัตว์ร้ายด้วยเช่นกัน

ชนชั้นหนึ่งกำลังก่อรูปอุปนิสัยเพื่อรับตราประทับของพระเจ้า;

อีกชนชั้นหนึ่งกำลังก่อรูปภาพลักษณ์ของสัตว์ร้าย

ช่วงเวลานั้นในสหรัฐอเมริกาสอดคล้องกับช่วงเวลาเดียวกันในโลกซึ่งเริ่มต้นที่กฎหมายวันอาทิตย์ "เดือน"

เป็นสัญลักษณ์ของการรุกรานที่บีบบังคับให้มีการตั้งรูปเคารพขึ้น ดังนั้น เดือน ณ

กฎหมายวันอาทิตย์ดังที่ข้อสิบห้าในวิวรณ์บทที่เก้าเป็นภาพแทนไว้

จึงเป็นภาพแทนของการรุกรานโดยอิสลามด้วยในระหว่างการจัดขึ้นของรูปเคารพของสัตว์ร้ายในโลก

ยังมีการประยุกต์เชิงพยากรณ์อื่น ๆ อีกเกี่ยวกับวิธีที่คำพยากรณ์เรื่องวิบัติประการที่สอง และชั่วโมง วัน เดือน

และปีของมัน เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์และการปล่อยอิสลามออกมาเพื่อโจมตีสหรัฐอเมริกา

แต่เราจำเป็นต้องดำเนินต่อไปยังประเด็นอื่น ๆ

ในช่วงเวลาไม่นานมานี้ ตลอดระยะประมาทหกเดือนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้เน้นย้ำว่า

อิสลามแห่งวิบัติทั้งสามนั้นเชื่อมโยงกันในเชิงพยากรณ์กับทูตสวรรค์ทั้งสาม

ตั้งแต่คำพยากรณ์สำหรับวันสุดท้ายของยาโคบที่กล่าวถึงยูดาห์ว่าเป็น "เถาองุ่น" ซึ่งผูกติดอยู่กับ "ลา"

ไปจนถึงพระคริสต์ทรงปล่อยลาไว้ล่วงหน้าก่อนการเสด็จเข้ามาอย่างมีชัยของพระองค์

และจากแนวพยากรณ์อื่น ๆ อิสลามแห่งวิบัติครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองเป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งคำพยากรณ์ที่เสริมกำลังแก่ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง

และอิสลามแห่งวิบัติครั้งที่สามเป็นตัวแทนของข่าวสารแห่งคำพยากรณ์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ไม่นานมานี้ได้มีการอ้างถึงบทหนึ่งจากหนังสือที่เขียนโดย A. T. Jones ซึ่งระบุข้อเท็จจริงเดียวกันนั้น

แต่ด้วยแนวทางที่แตกต่างออกไป Jones ใช้หลักไวยากรณ์และโครงสร้างของพระธรรมวิวรณ์เพื่อแสดงให้เห็น

ว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะแยกแตรแห่งวิบัติสามประการสุดท้ายออกจากข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสาม เขาเห็นว่าทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งไม่อาจแยกออกจากองค์ที่สองได้ และองค์ที่สามก็ไม่อาจแยกออกจากสององค์ก่อนหน้านั้นได้ จุดเน้นของ Jones อยู่ที่ทูตสวรรค์ทั้งสาม และขณะที่เขานำเสนอข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความสัมพันธ์อันแยกจากกันไม่ได้ของทูตสวรรค์ทั้งสามนั้น เขาก็พิสูจน์ด้วยตรรกะเดียวกันนั่นเองว่า แตรในวิวรณ์บทที่เก้าก็ไม่อาจแยกออกจากทูตสวรรค์ทั้งสามในวิวรณ์บทที่สิบสี่ได้เช่นกัน เราจะปิดท้ายบทความนี้ด้วยบทของ Jones ดังกล่าว

บทที่ 11 ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“คำตอบต่อคำถามสำคัญสำหรับทุกวันนี้ว่า ‘เราจะทำอะไร?’

สามารถให้ได้อย่างแน่นอนบนพื้นฐานของแตรทั้งเจ็ดและตำแหน่งของบรรดาหมาประชาติในปัจจุบัน; เพราะคำตอบนั้นได้ถูกประทานไว้โดยพระวาระของพระเจ้า บนพื้นฐานนี้เอง।

“เราได้เห็นแล้วว่า สิ่งที่เชื่อมโยงอย่างแยกไม่ออกกับแตรทั้งสามสุดท้ายในบรรดาแตรทั้งเจ็ด ก็คือวิบัติทั้งสามประการ ในท่ามกลางแตรทั้งเจ็ดนั่นเอง—ภายหลังการสิ้นสุดของแตรที่สี่ และก่อนการเริ่มต้นของแตรที่ห้า—มีบันทึกไว้ว่า ‘แล้วข้าพเจ้าได้เห็น และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินอยู่กลางท้องฟ้า ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเหตุเสียงแตรที่เหลืออยู่ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์ซึ่งยังจะเป่าอยู่ต่อไป’ วิวรณ์ 8:13”

“ข้อที่ห้า วิบัติทั้งสามนั้นเชื่อมโยงอย่างแยกจากกันมิได้กับแตรสามอันสุดท้ายในบรรดาแตรทั้งเจ็ด โดยเป็นหนึ่งในแต่ละอันนั้น ย่อมปราศจากข้อกังขาโดยสิ้นเชิง ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อการเป่าแตรของทูตสวรรค์องค์ที่ห้าสิ้นสุดลง ก็มีคำเขียนไว้ว่า: ‘วิบัติอย่างหนึ่งได้ผ่านพ้นไปแล้ว; และดูเถิด วิบัติอีกสองอย่างจะมาภายหลัง.’ วิวรณ์ 9:12. และเมื่อแตรอันที่หกสิ้นสุดลง ก็มีคำเขียนไว้ว่า: ‘วิบัติที่สองได้ผ่านพ้นไปแล้ว; และดูเถิด วิบัติที่สามกำลังมาถึงโดยเร็ว. และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็ได้เป่าแตรขึ้น.’ วิวรณ์ 11:15.”

“บัดนี้ ซึ่งเชื่อมโยงอย่างแยกออกจากกันมิได้กับทูตสวรรค์องค์นี้ผู้ประกาศการมาถึงของวิบัติทั้งสาม ซึ่งเชื่อมโยงอย่างแยกออกจากกันมิได้กับแตรเจ็ดอันสุดท้ายสามอัน ก็คือ ‘ทูตสวรรค์องค์ที่สาม’ ในวิวรณ์ 14”

“เพื่อให้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นความจริงอันแน่นอนปราศจากข้อสงสัยทั้งปวงเช่นกัน ให้เราเริ่มต้นด้วยข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวิวรณ์ 14 และติดตามความเชื่อมโยงโดยตรงของข่าวสารนั้นย้อนหลังไปจนถึงจุดเริ่มต้นของมัน”

ถ้อยคำแรกในบันทึกเกี่ยวกับ “ทูตสวรรค์องค์ที่สาม” คือ: “และทูตสวรรค์องค์ที่สามก็ตามเขาไป” Revelation 14:9. ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า มีบางคนได้ไปก่อนแล้ว ซึ่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม “ได้ตามไป” หลังจากเขาเหล่านั้น।

“ฉะนั้น จงพิจารณาข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้ว่า ‘และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามมา’ ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ได้มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาก่อนหน้านี้แล้วด้วย ซึ่งเมื่อองค์นี้ติดตามมา จึงทำให้เป็น ‘อีกองค์หนึ่ง’”

“จงกลับไปยังข้อที่หกบัดนี้ว่า ‘และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง’ ข้อนี้ก็เป็นที่ยืนยันด้วยว่า มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ล่วงหน้าไปก่อนแล้ว ซึ่งเป็นเหตุให้ทูตสวรรค์องค์นี้ เมื่อเขาบินอยู่กลางท้องฟ้า จึงเป็น ‘อีกองค์หนึ่ง’”

“เมื่อติดตามย้อนหลังไปอีกในพระธรรมวิวรณ์ เราจะไม่พบว่ามีทูตสวรรค์องค์ใดเลย นอกจากทูตสวรรค์แห่งแดร์ที่เจ็ด จนกว่าเราจะมาถึงข้อแรกของบทที่สิบ; และที่นั่นเราอ่านว่า: ‘และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพอีกองค์หนึ่ง’ ถ้อยคำนี้ ดังเช่นก่อนหน้านี้ เป็นการยืนยันว่า ก่อนหน้าองค์นี้ มีทูตสวรรค์อยู่องค์หนึ่ง ซึ่งเมื่อองค์นี้ปรากฏออกมา จึงทำให้มีการกล่าวถึงพระองค์ว่าเป็น ‘อีกองค์หนึ่ง’”

“เมื่อสืบย้อนกลับไปอีก เราย่อมไม่พบทูตสวรรค์องค์ใดเลย นอกจากทูตสวรรค์แห่งแดร์ไบท์หกและไบท์ห้า จนกว่าจะถึงข้อสุดท้ายของบทที่แปด; และ ณ ที่นั่น เราก็มายังเบื้องต้นดั้งเดิม เพราะเราอ่านว่า: ‘และข้าพเจ้าได้เห็น และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่ง’—มิใช่ ‘ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง’ แต่เป็น ‘ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง’ เป็นประการแรกเริ่ม”

“ฉะนั้น เริ่มตั้งแต่ วิวรณ์ 8:13 เป็นต้นไป จึงมีลำดับของทูตสวรรค์ที่ต่อเนื่องไม่ขาดตอน ซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยคำว่า ‘อีกองค์หนึ่ง’ เรื่อยไปจนถึงทูตสวรรค์ที่สามแห่ง วิวรณ์ 14 พร้อมด้วยข่าวสารของเขา ดังนี้:

“ข้าพเจ้าได้เห็น และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่ง” วิวรณ์ 8:13

“และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธีอีกองค์หนึ่ง” วิวรณ์ 10:1”

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง” วิวรณ์ 14:6”

“แล้วมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามมา” ข้อ 8”

“และทูตสวรรค์ที่สามได้ติดตามพวกเขาไป” ข้อ 9”

“บางที่แผนภาพอย่างง่ายต่อไปนี้อาจช่วยให้เห็นความเชื่อมโยงได้ชัดเจนระหว่างทูตสวรรค์ผู้ประกาศวิบัติสามประการแห่งแดร์เจ็ดไบท์สามไบท์สุดท้าย กับข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สามในวิวรณ์ 14:

“แดร์ดวงที่หนึ่ง วิวรณ์ 8:7”

“แดร์ไบท์ 2 วิวรณ์ 8:8”

“แดร์ไบท์สาม วิวรณ์ 8:10

“แดร์ประการที่ 4 วิวรณ์ 8:12 ‘ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง’—วิบัติ วิบัติ วิบัติ วิวรณ์ 8:13.

“แดร์ไบท์ 5 วิวรณ์ 9:1–11 / วิบัติประการที่หนึ่ง”

“แดร์ข้อที่ 6 วิวรณ์ 9:13 ถึง 11:13 วิบัติประการที่สอง ‘ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธานุภาพอีกองค์หนึ่ง’ วิวรณ์ 10:1”

“แดร์ไบท์ 7 วิวรณ์ 11:13–19 วิบัติประการที่สาม ‘ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง’ วิวรณ์ 14:6

“‘อีกองค์หนึ่งตามมา’ วิวรณ์ 14:6”

“ทูตสวรรค์ที่สามได้ตามไปข้างหลังเขาเหล่านั้น” วิวรณ์ 14:9

“ความหมายและนัยสำคัญของสิ่งทั้งปวงนี้ บัดนี้อาจเห็นได้อย่างเต็มยิ่งขึ้น โดยการพิจารณาว่าในตัวของมันเองนั้น ข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สามคืออะไร: เมื่อพิจารณาตามถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ สำนวนว่า ‘ทูตสวรรค์ที่สาม’ ย่อมมีความหมายชัดเจนว่าเป็นการอ้างถึงองค์ที่สามในลำดับของทูตสวรรค์สามองค์ ดังที่ได้กล่าวข้างต้นไว้แล้ว ทูตสวรรค์ทั้งสามองค์นี้ ซึ่งแต่ละองค์นำข่าวสารมา ปรากฏอยู่ในพระธรรมวิวรณ์

บทที่สิบสี่ ข้อ 6-12 ข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์นี้ประสานรวมกันและถึงจุดสุดยอดในองค์ที่สาม ซึ่งมีได้หยุดแปลงเสียงเลย จนกว่าการเก็บเกี่ยวของแผ่นดินโลกจะสุกงอม และถูกจัดเตรียมไว้พร้อมสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อกับเกี่ยว”

“ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั่นเอง ตามที่ได้ประกาศไว้ในถ้อยคำของทูตสวรรค์องค์ที่สาม มีดังนี้: ‘และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ตามมาภายหลังพวกเขา กล่าวด้วยเสียงอันดังว่า ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมัน ไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งได้ทรงเทไว้โดยไม่เลือกปณลง ในถ้วยแห่งพระอาชญาของพระองค์ และเขาจะต้องทนทุกข์ทรมานด้วยไฟและก้ำมะกัณฑ์ต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์ และต่อหน้าพระเมษโปดก และคว้นแห่งการทรมานของเขาทั้งหลายก็ลอยขึ้นสืบๆ ไปเป็นนิตย์ และบรรดาผู้ที่ไม่นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน ไม่มีการหยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน ณ ที่นี้คือความอดทนของบรรดาวิสุทธิชน: ณ ที่นี้คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู”

“นี่คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามตามที่ตั้งอยู่ โดยแยกออกจากอีกสององค์ แต่แท้จริงแล้ว จะถือว่าเป็นสิ่งที่แยกขาดไม่ได้ และไม่อาจทำให้ตั้งอยู่โดดเดี่ยวประหนึ่งว่าเพียงข่าวสารนี้ข่าวสารเดียวเป็นข่าวสารเดียวที่แยกต่างหากถึงชาวโลกได้ เพราะถ้อยคำแรกที่สุดที่กล่าวถึงข่าวสารนี้คือว่า ‘ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ติดตามเขาเหล่านั้นไป’ ดังนั้น โดยถ้อยคำแรกที่สุดของข่าวสารนี้เอง เราจึงถูกชี้ให้เห็นไม่เพียงแต่องค์เดียว หากแต่สององค์ซึ่งมาก่อนหน้านั้น และคำภาษากรีกที่แปลว่า ‘ติดตาม’ นั้น มิได้หมายถึงการติดตามอย่างแยกต่างหาก หรือเพียงแคติดตามเท่านั้น แต่หมายถึง ‘ติดตามไปด้วย’ ดังที่ทหารติดตามนายกองของตน หรือผู้รับใช้ติดตามนายของตน ฉะนั้นจึงหมายถึง ‘ติดตามผู้หนึ่งผู้ใดในกิจหนึ่ง; ยอมให้ตนเองถูกนำไป’ เมื่อใช้กล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ คำนี้หมายถึงการติดตามในฐานะผลที่ตามมา; ติดตาม ‘ในฐานะผลสืบเนื่องจากบางสิ่งซึ่งได้ดำเนินมาก่อนแล้ว’ ดังนั้น ในส่วนของบุคคล ทูตสวรรค์องค์ที่สามยอมติดตามไปพร้อมกับสององค์ที่มาก่อนเขา; และข่าวสารของเขา ในฐานะสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็ยอมติดตามมาในฐานะผลลัพธ์ หรือผลสืบเนื่อง ของสิ่งทั้งหลายซึ่งได้มาก่อนนั้น”

“แต่เกี่ยวกับองค์ที่สอง ก็มีบันทึกไว้เช่นกันว่า ‘แล้วมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามมา’ ดังเช่นทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งตามหลังองค์ที่สอง ฉะนั้นได้ ก็เป็นเช่นเดียวกันกับทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งตามหลังองค์ที่หนึ่ง และเกี่ยวกับองค์ที่หนึ่งนั้น มีบันทึกไว้ว่า ‘และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินไป’ เป็นต้น นี่คือองค์แรกในลำดับชุดของสามองค์นี้ แล้วมีอีกองค์หนึ่งตามมาสมทบกับเขา และทูตสวรรค์องค์ที่สามก็ตามมาพร้อมกับทั้งสองนั้น มีการสืบต่อกันตามลำดับในการปรากฏขึ้นของพวกเขา แต่เมื่อทั้งสามได้ปรากฏขึ้นตามลำดับแล้ว พวกเขาก็ดำเนินไปด้วยกันเสมือนเป็นหนึ่งเดียว องค์แรกประกาศข่าวสารของตน องค์ที่สองก็ตามมาและเข้าร่วมกับองค์แรก องค์ที่สามก็ตามพวกเขาและเข้าร่วมกับพวกเขา ดังนั้น เมื่อทั้งสามได้รวมกันและดำเนินไปด้วยกันในฤทธิ์อำนาจอันเป็นหนึ่งเดียวของพวกเขาแล้ว พวกเขาจึงก่อรูปเป็นข่าวสารอันยิ่งใหญ่ สามเท่า ซึ่งแปลงเสียงก้องกังวาน จำเป็นต้องมีทั้งหมดจึงจะทำให้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามสมบูรณ์ได้ และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะไม่อาจประกาศได้อย่างแท้จริง หากมิได้มีการประกาศทั้งหมดนั้นด้วย”

“ถ้าเช่นนั้น ข่าวสารสามเท่านี้ในแต่ละส่วนคืออะไร?—นี่คือข่าวสารที่หนึ่ง: ‘แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินอยู่กลางฟ้า มีชาวประเสริฐนับล้านที่ประกาศแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และแก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์

ทุกภาษา และทุกชนชาติ กล่าวด้วยเสียงอันดังว่า จงอย่าเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์; เพราะถึงเวลาการพิพากษาของพระองค์แล้ว: และจงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดิน โลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

“นี่คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง: ‘และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามมา กล่าวว่า บาบิโลนมหานครนั้นล้มลงแล้ว ล้มลงแล้ว เพราะนครนั้นได้ให้บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันเกิดจากการล่วงประเวณีของตน’ ”

“และนี่คือทูตสวรรค์องค์ที่สาม: ‘และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ติดตามพวกเขาไป ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ถ้าผู้ใดนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากของตนหรือที่มือของตน ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งเทลงไว้โดยไม่เจือปนในถ้วยแห่งพระอาชญาของพระองค์ และเขาจะถูกทรมาณด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์บริสุทธิทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก และควันแห่งการทรมาณของพวกเขาจะลอยขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์ และบรรดาผู้ที่นมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งนามของมัน จะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน นี่แหละคือความอดทนพากเพียรของบรรดาวิสุทธิชน: นี่แหละคือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู”

“เพียงพินิจถ้อยคำของข่าวสารแต่ละเรื่องเหล่านี้ ก็จะได้ถึงแนวความคิดที่อยู่ในคำภาษากรีกว่า ‘followed’ ซึ่งหมายถึง ‘ติดตามมาในฐานะผลสืบเนื่อง’ ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งก็นำข่าวประเสริฐนี้รื้อนตรีมา เพื่อประกาศแก่สรรพสิ่งทั้งปวง เรียกให้มนุษย์ทั้งหลายยำเกรงพระเจ้า ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ และนมัสการพระองค์ เพราะถึงวาระแห่งการพิพากษาของพระองค์แล้ว การปฏิเสธข่าวสารนี้ก่อให้เกิดสภาพการณ์อย่างหนึ่ง ซึ่งในฐานะเป็นผลสืบเนื่องของการปฏิเสธนั้น ได้รับการพรรณนาไว้ในถ้อยคำของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งติดตามมา และเพราะการปฏิเสธข่าวสารแห่งองค์แรกนั้น กัปทั้งเพราะผลสืบเนื่องของการปฏิเสธนั้นตามที่ได้ประกาศไว้ในข่าวสารขององค์ที่สอง จึงเกิดสภาพการณ์หนึ่งขึ้น อันเป็นผลสืบเนื่องต่อไปอีก ซึ่งทำให้จำเป็นที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องติดตามพวกเขา มา โดยประกาศด้วยเสียงอันดังถึงคำเตือนอันน่าสะพรึงกลัวของตน ต่อความชั่วร้ายอันน่ากลัวทั้งหลายที่เกิดขึ้นแล้ว ในฐานะเป็นผลสืบเนื่องสองชั้นจากการปฏิเสธข่าวสารแรก”

“และที่ว่าเสียงและงานของทูตสวรรค์องค์ที่สามประสานกลมกลืนกับขององค์ที่หนึ่งนั้น ย่อมเห็นได้ชัดจากถ้อยคำปิดท้ายของท่านว่า ‘นี่คือบรรดาผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู’ เพราะนี่คือจุดมุ่งหมายแห่งการประกาศข่าวประเสริฐนี้รื้อนตรีอยู่เสมอ นี่คือแก่นสารของการยำเกรงพระเจ้าและถวายพระสิริแด่พระองค์ และของการนมัสการ ‘พระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดิน โลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย’ การรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะทำให้จิตวิญญาณใด ๆ สามารถยืนหยัดได้ในโมงยามแห่งการพิพากษาของพระองค์ ซึ่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศว่า ‘มาถึงแล้ว’ ”

“ต่อจากถ้อยคำปิดท้ายของทูตสวรรค์องค์ที่สามในทันที ก็ ‘ได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงเขียนไว้ว่า ตั้งแต่บัดนี้ไป คนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมเป็นสุข’ ”—คือตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป วิวรรณ์ 14:13 และต่อจากนี้ในทันทีคือถ้อยคำที่ว่า ‘แล้วข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีเมฆขาวก้อนหนึ่ง และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้น มีลักษณะเหมือนบุตรมนุษย์ ทรงมีมงกุฎทองคำบนพระเศียร และมีเคียวคมอยู่ในพระหัตถ์ และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งได้ออกมาจากพระวิหาร

ร้องเสียงดังแก่ผู้ที่ประทับบนเมฆนั้นว่า จงเหวี่ยงเคียวของท่านลงไปเกี่ยวเถิด เพราะถึงเวลาเกี่ยวแล้ว เพราะว่าพืชผลของแผ่นดินโลกสุกแล้ว และผู้ที่ประทับบนเมฆนั้นก็ได้อะไรเกี่ยวของตนลงบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ถูกเกี่ยว' วิวรณ์ 14:14-16 และ 'การเกี่ยวนั้นคือวาระสุดท้ายของโลก' มัทธิว 13:39"

"อีกประการหนึ่ง:

ทูตสวรรค์องค์ที่สามเตือนมนุษย์ทั้งปวงโดยเฉพาะให้ระวังต่อการนมัสการสัตว์ร้ายและรูปของมัน ไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งใดก็ตาม; และจากวิวรณ์ 19:11-21 เราพบว่าสัตว์ร้ายและรูปของมันยังคง 'มีชีวิตอยู่' เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ และ 'ทั้งสอง' ถูกทำลายด้วยพระรัศมีแห่งการเสด็จมาของพระองค์!

"ข้อเท็จจริงเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็นข่าวสารอันทรงฤทธิ์ สามประการที่ประกาศด้วยเสียงอันกึกก้อง ซึ่งออกไปถึงทุกประชาชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา และทุกชนชาติ ในเวลาไม่นานก่อนการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า; และซึ่งทำให้การเก็บเกี่ยวแห่งแผ่นดินโลกสงบ และจัดเตรียมชนชาติหนึ่งให้พร้อมสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า ดังเช่นที่ข่าวสารของยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมทางไว้สำหรับการเสด็จมาครั้งแรกขององค์พระผู้เป็นเจ้า และฉะนั้น ข่าวสารนี้จึงเป็นข่าวสารสุดท้าย ข่าวสารปิดท้าย ของพระเจ้าที่มีต่อโลก"

"และบัดนี้ เมื่อได้มีความเข้าใจเช่นนี้แล้วว่าข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นคืออะไรในตัวของมันเอง ความสัมพันธ์ของข่าวสารนั้นกับบรรดาประชาชาติใหญ่ในยุคปัจจุบันย่อมอาจเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยการพิจารณาเรื่อง เวลาของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม" A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.